

на, ако нейнитѣ и да бѣхж до толкова деликати щото никоги никои живописецъ не можя да ѝ сполучи портретътъ.

«Тѣзи неопрѣдѣлителна прилика му направи толкова впечатление колкото и думитѣ на селянинътъ — тѣи щото извънредниятъ посланникъ ся пошагува, невинно или лукавно, въ едно писмо що той испрати до одного си приятеля който ся нахождаше въ Рускийтъ палатъ. Сждержанието на това писмо, не знаиж какъ, достигнало до знанието на царьтъ. Този зе подъ забѣлѣжка подробноститѣ на писмото, и ги отпрати до князьтъ Репнена, управитель въ Рига, съ заповѣдь, безъ да му каже за какво, да намѣри назоваямнитъ Карла Скавронски, да измисли единъ прѣдлогъ да го докара въ Рига, да го олуви и да го испрати по скоро до полицейската камара въ палатътъ, ушь че ся вика да ся сжде за едно оплаквание що станало противъ него въ Рига.

«Князьтъ Репненъ извѣрши царекитѣ заповѣди по слово. Доведохж му Карла Скавронски. Той ся пристори че преготовлява законнитѣ книги противъ него, по причина на единъ споръ, и го испрати, подъ една добра гвардия, въ царекийтъ дворъ съ подробноститѣ що можя да направи за неговата личностъ.

«Този человекъ, като дойде въ царекийтъ дворъ, прѣдстави ся прѣдъ генерала-лейтенанта на полицията, който, като имаше цареката дума, продѣлжи работата като я отлагаше отъ день на нень, за да може да испита по добрѣ и да даде точни свѣденія за своитѣ откритія. Бедниятъ тозъ чуждинецъ бѣше въ отчаяние за дѣто не ся свѣршваше дѣлото му. Безъ да знае, имаше хора които ходяхж нарочно подирята му за да го распитватъ, и отъ думитѣ му, що можяхж да извлѣкжтъ, правяхж, въ Курляндия, тайни издирки, чрѣзъ които открихж явно че той билъ сжщитъ братъ на царицата Катерина.

«Когито царьтъ ся увѣри добрѣ, накара да му вдѣхнжтъ, чрѣзъ хората що го приближявахж че, понеже не може да придобне никакво оправдание отъ генерала-лейтенанта на полицията, то да даде едно